ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 7. júna 2007 *

Vo veci C-80/06,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Tribunale ordinario di Novara (Taliansko) z 5. januára 2006 a doručený Súdnemu dvoru 10. februára 2006, ktorý súvisí s konaním:

Carp Snc di L. Moleri e V. Corsi

proti

Ecorad Srl,

za účasti:

Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamento,

* Jazyk konania: taliančina.

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues, U. Lõhmus, A. Ó Caoimh a P. Lindh (spravodajkyňa),

generálna advokátka: V. Trstenjak,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 25. januára 2007,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Carp Snc di L. Moleri e V. Corsi a Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamento, v zastúpení: F. Capelli a M. Ughetta, avvocati,

— Ecorad Srl, v zastúpení: E. Adobati, avvocato,

— rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnená zástupkyňa,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Recchia a D. Lawunmi, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 29. marca 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu, platnosti a možnosti odvolávania sa na články 2 a 3, ako aj príloh II a III rozhodnutia Komisie 1999/93/ES z 25. januára 1999 o postupe preukazovania zhody stavebných výrobkov v súlade s článkom 20 ods. 2 smernice Rady 89/106/EHS so zreteľom na dvere, okná, okenice, žalúzie, brány a súvisiace technické vybavenie budov (Ú. v. ES L 29, s. 51; Mim. vyd. 13/023, s. 223).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi obchodnými spoločnosťami Carp Snc di L. Moleri e V. Corsi (ďalej len „Carp“) a Ecorad Srl (ďalej len „Ecorad“), týkajúceho sa plnenia zmluvy o predaji dverí vybavených madlami, ktoré sú označované ako „panikové“.

Právny rámec

Smernica 89/106/EHS

3 Smernica Rady 89/106/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na stavebné výrobky (Ú. v. ES L 40, 1989, s. 12; Mim. vyd. 13/009, s. 296), zmenená a doplnená smernicou Rady 93/68/EHS z 22. júla 1993 (Ú. v. ES L 220, s. 1; Mim. vyd. 13/012,

s. 173, ďalej len „smernica 89/106“) sa týka najmä odstránenia prekážok voľného pohybu stavebných výrobkov. V zmysle jej článku 1 ods. 1 sa uplatňuje na stavebné výrobky, a to v tej miere, v akej sa na ne vzťahujú podstatné požiadavky na stavby podľa článku 3 ods. 1 tej istej smernice.

4 Článok 4 ods. 2 tejto smernice uvádza, že členské štáty musia predpokladať, že výrobky sú spôsobilé na použitie, ak umožňujú stavbám, na ktorých sú použité, aby vyhovovali predmetným základným požiadavkám, keď majú označenie CE. Toto označenie potvrdzuje, že predmetné výrobky zodpovedajú vnútroštátnym normám preberajúcim harmonizované normy, európskemu technickému schváleniu alebo národným technickým špecifikáciám uvedeným v odseku 3 tohto článku, ak neexistujú harmonizované špecifikácie.

5 Článok 6 ods. 1 prvý pododsek smernice 89/106 stanovuje, že členské štáty na svojom území nevytvárajú prekážky voľnému pohybu tovarov, ich uvádzaniu na trh alebo do prevádzky, ak spĺňajú opatrenia tejto smernice.

6 Podľa článku 13 ods. 1 smernice 89/106 výrobca alebo jeho sprostredkovateľ ustanovený v Spoločenstve je zodpovedný za osvedčenie, že výrobky sú v zhode s požiadavkami technických špecifikácií v zmysle článku 4 uvedenej smernice. Odsek 2 tohto článku stanovuje, že výrobky, ktoré sú predmetom osvedčenia zhody, sa pokladajú za zhodné s technickými špecifikáciami. Táto zhoda sa overuje testmi alebo inými dôkaznými postupmi na základe technických špecifikácií v zhode s prílohou III.

7 Článok 13 ods. 3 a 4 smernice 89/106 stanovujú:

„3. Osvedčenie zhody výrobku je závislé od:

a) výrobcu, ktorý má systém podnikovej kontroly výroby, aby zabezpečil, že výroba sa zhoduje so zodpovedajúcimi technickými špecifikáciami,

alebo

b) v prípade jednotlivých výrobkov, ktoré sú označené v zodpovedajúcich technických špecifikáciách, sa navyše k podnikovému systému kontroly výroby stáva schválený certifikačný orgán súčasťou hodnotenia a dohľadu nad kontrolou výroby a výrobku samotného.

4. Výber postupu v zmysle odseku 3 pre daný výrobok alebo skupinu výrobkov špecifikuje Komisia po prerokovaní s výborom, ako sa uvádza v článku 19, a to podľa:

a) dôležitosti časti, ktorú zastáva výrobok vzhľadom na podstatné požiadavky, a to najmä na požiadavky vzťahujúce sa na zdravie a bezpečnosť,

b) prirodzenej povahy výrobku,

c) účinku variability charakteristík výrobku na jeho prevádzkovateľnosť,

d) náchylnosť na závady pri výrobe tohto výrobku.

v zhode s podrobnosťami uvedenými v prílohe III.

V každom prípade sa vyberá najmenej náročný postup zlučiteľný s bezpečnosťou.

Takto definovaný postup sa označí v mandátoch a technických špecifikáciách alebo súvzťažných publikáciách.“

8 Článok 14 smernice 89/106 uvádza:

„V súlade s prílohou III opísané postupy povedú:

a) v prípade článku 13 ods. 3 písm. a) k vypracovaniu vyhlásenia o zhode výrobku jeho výrobcom alebo jeho sprostredkovateľom ustanoveným v spoločenstve,

alebo

b) v prípade článku 13 ods. 3 písm. b) k vydaniu vyhlásenia o zhode systému výrobnej kontroly a dohľadu alebo výrobku samotného schváleným orgánom

Podrobné pravidlá zavedenia postupov na osvedčenie zhody sú uvedené v prílohe III.

2. Výrobcovo vyhlásenie o zhode alebo certifikát o zhode oprávňuje výrobcu alebo jeho sprostredkovateľa ustanoveného v rámci spoločenstva pripojiť zodpovedajúce označenie CE na samotný výrobok, k nemu pripevnený štítok, obal alebo na sprievodné obchodné doklady. Model označenia CE a pravidiel jeho používania s prihliadnutím na každý postup osvedčenia zhody je uvedený v prílohe III.“

Rozhodnutie 1999/93

9 Komisia prijala rozhodnutie 1999/93 s cieľom upresnenia postupu preukazovania zhody dverí, okien, okeníc, žalúzií, brán a súvisiacich technických vybavení.

10 V zmysle článku 1 tohto rozhodnutia zhoda výrobkov a skupiny výrobkov uvedených v prílohe I sa musí preukazovať postupom, pri ktorom výrobca má vo svojej výhradnej zodpovednosti vnútropodnikovú kontrolu výroby. Článok 2 tohto rozhodnutia stanovuje, že zhoda výrobkov uvedených v prílohe II sa musí preukazovať postupom, pri ktorom je okrem systému vnútropodnikovej kontroly výroby vykonávanej výrobcom do preukazovania zhody a dohľadu nad kontrolou výroby alebo výrobkom samotným zapojený aj schválený certifikačný orgán.

11 Príloha II rozhodnutia 1999/93 uvádza tieto výrobky:

„Dvere a brány (s príslušným technickým vybavením alebo bez neho):

— na použitie v požiarnych/fajčiarskych oddeleniach a na únikových cestách.

…

Technické vybavenie budovy súvisiace s dverami a bránami:

— na použitie v požiarnych/fajčiarskych oddeleniach a na únikových cestách.“

12 Článok 3 rozhodnutia 1999/93 stanovuje že postup preukazovania zhody uvedený v prílohe III predmetného rozhodnutia musí byť uvedený v mandátoch pre harmonizované normy. Táto príloha III udeľuje Európskemu výboru pre normalizáciu/Európskemu výboru pre elektrotechnickú normalizáciu (CEN/Cenelec) mandát, aby v príslušných harmonizovaných normách špecifikovali postupy preukazovania zhody. Pre dvere a brány a súvisiace technické vybavenie určené na požiarne/fajčiarske oddelenia a únikové cesty uvádza príloha III rozhodnutia 1999/93 odkaz na postup preukazovania zhody schváleným certifikačným orgánom, uvádzaný v bode 2 i) prílohy III smernice 89/106.

13 Je nesporné, že v čase vzniku skutkových okolností v konaní vo veci samej ešte neexistovala harmonizovaná norma týkajúca sa exteriérových dverí, ktoré by mohli mať panikové madlá.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

14 Ecorad si v Carp v priebehu mesiaca apríl 2005 objednal dodávku a osadenie troch exteriérových dverí vybavených panikovými madlami. V nadväznosti na inštaláciu prvých dverí zo série Ecorad konštatoval, že osadený výrobok nebol v súlade s právnou úpravou Spoločenstva, keďže Carp nedisponoval certifikátom zhody vystaveným schváleným certifikačným orgánom uvádzaným rozhodnutím 1999/93 (alebo „certifikačným systémom č. 1“). V dôsledku toho Ecorad odmietol splniť svoje zmluvné povinnosti.

15 Carp sa teda rozhodol obrátiť na Tribunale ordinario di Novara s cieľom získať náhradu škody. V rámci tohto konania Ecorad uplatňuje nesúlad predanej veci s právnou úpravou Spoločenstva a dovoláva sa v tejto súvislosti toho, že Carp porušil ustanovenia rozhodnutia 1999/93.

16 Vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania Tribunale ordinario di Novara konštatuje, že konanie si vyžaduje výklad rozhodnutia 1999/93 a pýta sa na jeho platnosť za predpokladu, že by bolo priamo uplatniteľné.

17 Za týchto okolností Tribunale ordinario di Novara rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Majú sa články 2, 3 a prílohy II a III rozhodnutia 1999/93/ES vykladať tak, že vylučujú, aby dvere určené na použitie s panikovými madlami mohli vyrábať

subjekty (výrobcovia dverí), ktoré nespĺňajú požiadavky systému preukazovania zhody č. 1?

2. Ak bude odpoveď na prvú otázku kladná, sú ustanovenia článkov 2, 3 a príloh II a III rozhodnutia 1999/93/ES nezávisle od prijatia technických noriem Európskym výborom pre normalizáciu (CEN) právne záväzné od dátumu nadobudnutia platnosti uvedeného rozhodnutia, pokiaľ ide o typ postupu preukazovania zhody, ktorý musia dodržať výrobcovia (konkrétne výrobcovia dverí) v súvislosti s dverami určenými na použitie s panikovými madlami?

3. Majú sa články 2, 3 a prílohy II a III rozhodnutia 1999/93/ES považovať za neplatné z dôvodu rozporu so zásadou proporcionality v časti, kde ukladajú všetkým výrobcom povinnosť dodržať postup preukazovania zhody č. 1 na to, aby mohli umiestniť označenie CE na samotné dvere s panikovými madlami (pričom poverujú CEN prijatím zodpovedajúcich technických noriem)?“

O prejudiciálnych otázkach

18 Skúmanie prvej a tretej otázky, ktoré sa v uvedenom poradí týkajú výkladu a platnosti rozhodnutia 1999/93, predpokladá, aby bola najprv daná kladná odpoveď na druhú otázku, ktorou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či toto rozhodnutie vytvára právne záväzné účinky. Najprv je však potrebné skúmať, či sa na toto rozhodnutie možno odvolávať v spore medzi jednotlivcami.

19 V tejto súvislosti Carp zastáva názor, že rozhodnutie 1999/93 voči nemu aktuálne nevytvára právne záväzné účinky, pretože nie je jeho adresátom. Ecorad zastáva naopak názor, že má právo odvolávať sa naň v konaní vo veci samej.

20 V tejto súvislosti bez toho, aby bolo potrebné predbežne skúmať platnosť rozhodnutia 1999/93, je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry smernica nemôže zakladať povinnosti jednotlivcovi, takže sa na smernicu ako takú voči nemu nemožno odvolávať. Z toho vyplýva, že sa nemôže hoci aj jasné, presné a bezpodmienečné ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci (rozsudky z 26. februára 1986, Marshall, 152/84, Zb. s. 723, bod 48; zo 14. júla 1994, Faccini Dori, C-91/92, Zb. s. I-3325, bod 20; zo 7. marca 1996, El Corte Inglés, C-192/94, Zb. s. I-1281, body 16 a 17; zo 7. januára 2004, Wells, C-201/02, Zb. s. I-723, bod 56, a z 5. októbra 2004, Pfeiffer a i., C-397/01 až C-403/01, Zb. s. I-8835, body 108 a 109).

21 Rozhodnutie 1999/93 bolo prijaté na základe článku 13 ods. 4 smernice 89/106 a adresované členským štátom. Predstavuje normatívny akt, ktorý upresňuje typy postupov preukazovania zhody uplatniteľné na dvere, okná, okenice, žalúzie, brány a súvisiace technické vybavenia a dáva mandát CEN/Cenelec špecifikovať ich obsah v príslušných harmonizovaných normách, ktoré následne majú byť prebraté normalizačnými orgánmi každého členského štátu. Podľa článku 249 ES je teda rozhodnutie 1999/93 záväzné iba pre členské štáty, ktoré sú v zmysle jeho článku 4 jeho výlučnými adresátmi. Za týchto okolností sú, pokiaľ ide o možnosť dovolávať sa predmetného rozhodnutia voči jednotlivcovi, uplatniteľné *mutadis mutandis* úvahy, z ktorých vychádza judikatúra uvedená v predchádzajúcom bode v súvislosti so smernicami.

22 Na druhú otázku vnútroštátneho súdu je teda potrebné odpovedať, že jednotlivec sa nemôže v rámci konania o zmluvnej zodpovednosti voči inému jednotlivcovi dovo-

lávať toho, že tento iný jednotlivec porušil ustanovenia článkov 2 a 3, ako aj príloh II a III rozhodnutia 1999/93 týmto jednotlivcom.

23 Vzhľadom na túto odpoveď nie je potrebné odpovedať na prvú a tretiu prejudiciálnu otázku.

O trovách

24 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Jednotlivec sa nemôže v rámci konania o zmluvnej zodpovednosti voči inému jednotlivcovi dovolávať porušenia ustanovení článkov 2 a 3, ako aj príloh II a III rozhodnutia Komisie 1999/93/ES z 25. januára 1999 o postupe preukazovania zhody stavebných výrobkov v súlade s článkom 20 ods. 2 smernice Rady 89/106/EHS so zreteľom na dvere, okná, okenice, žalúzie, brány a súvisiace technické vybavenie budov týmto jednotlivcom.

Podpisy